

17-12-1925 કર્તા—"હરમીસ."

ભાવિક ભક્તિ.

(આવૃત્તિ બીજી.)

માતા મધૂરી- ગુલેસ્તાને ગંજે ગાથા સરોષ સેવા-મન મૌજ-રાગ વૈરાગ-શાહ જમશેદ-મ્હેજબની મ્હાનતા-મોહન મ્હાલ ઝીંદગીનું જાગૃણ-હિંદની દાદા-દાદરનું દાસતાન-મંત્રૂરીકા-દીનચાર યાને સંજાણની સરજત-ક્રિયાની કિર્તન-મિનોઇ-મજાહ સગન સંગીત નસીબનો-નાઝ-આત્મિક આગ મિનોઇ માર્ગ-માઝદીયસ્ની મોનાજાત રહેબરે રોશની—ઇત્યાદીના.

કર્તા **હરમીસ.**

(૧૯૨૫.)

ધી જમશેદજી નશરવાનજી પીતીત પારસી ઑરફનેજ કૅપટન પ્રીંટીંગ
વર્ક્સ, નં. ૧૪૧, લાલબાગ પરેલ, મુંબઇમાં મી૦ મેહેરજી
બેહેરામજી મીઠાઈવાલાએ છાપ્યું છે, અને મી૦
હોરમસજી સોરાબજી મીસ્ત્રીએ દીસોઝા
બીલડીંગ ગોવાલ્યા તલાવ મુંબઈ
પ્રસિદ્ધ કીધું છે.

મુંબઈમાં—

બનાજીના ટયુટોરીયલ કમરશીયલ કલાસ

(ગોવાલ્યા ટેન્ક રોડ)—

વેપારી કેળવણીનું ઉત્તમ અને અગત્યના સાધનનું મથક છે—

ચઢતા પ્રકારની લંડનની બીકટ વેપારી પરીક્ષાઓમાં સૌથી વધુ વીદ્યાર્થીઓને ફતેમંદીથી બહાર પાડી, આખા હિંદુસ્તાનમાં પહેલા અવી, ત્રણ ઇનામો જીતી ગયા છે—

વેપારી કેળવનીના નવા કલાશો (વર્ગો) જુન માસથી શુરૂ થાય છે—જેમાં

મી૦ માણેક. સો. બનાજીની જાતી ખંત અને મહેનત ચાલુ આપવામાં આવે છે.

મલો માલેક

માણેક. સો. બનાજી

ગ્રાંટરોડ—માસતર્ફ

ટયુટોરીયલ હાઇ સ્કુલ.

"ભાવિક ભક્તિ"

પ્રથમ શબ્દ !

ભાવિક ભકિતનું પુસ્તક બહાર પાડતા, હુ આભાર માનીશ, કે પ્રથમની હઝાર નકલો થોડા વખતમાંજ પુરી થતા હાલમા બીજી આવૃત્તિ પ્રકાશ કરવા મ્હને તક મલી છે. આ પુસ્તક મ્હારા તરફથી પ્રકાશ થયેલા લગભગ છત્રીસ પુસ્તકો માહેથી નવમુ હતુ. હાલમા, તે બીજી આવૃત્તિમાં પ્રકાશ થયુ છે, અને તે લાભ અપાવનારાઓ-તે માસતર્સ ટયુટોરીયલ સ્કુલના વડીલો છે—

આ પુસ્તકની ઘણીક નકલોની માંગણી થવે અને ઉપલીજ નિશાળના ગુજરાતી વિભાગનાં બચ્ચાંઓ ના ખાસ સંગીત રૂપે, વહેંચવા, મ્હને, જે ઉત્તેજન આપ્યુ છે તે માટે, તેઓનો ઉપકાર માનું છે.

મરહુમ એફ. દી. માસતરે, કેવી ઉપયોગી જીંદગી ગુજારી તેનો વિસ્તાર કરવા કરતા, નિશાળનું તેમનું જીવનરૂપ સ્થળ, ઉંચો ખ્યાલ કોઇ પણ વ્યક્તિને તરતજ આવશે, જે "માસતર્સ ટયુટોરીયલ હાઇ સ્કુલ"ના નામે એડયુકેશન વિભાગમાં ઉંચી નામના મેળવી રહયુ છે.

એ ભલા ગુણી એફ. દી. માસતરને, પ્રથમની આ "ભાવિક ભકિત" અર્પણ કરવામાં આવી હતી અને હાલમાં પણ તેજ અર્પો-એફ. દી. માસતરને, તેની પુજ્ય યાદમાં તેના તરફથી અમારા જીવમાં રહી ગયેલા ઉત્તમ ખ્યાલાતના ખ્યાલમાં આ "ભાવિક ભકિત"ની બીજી આવૃત્તિ સાચ્ચા ઉદગારથી અર્પણ કરૂં છું, ખોદા તેમના રૂહને શાદમાની આપો! આમીન!

કર્તા 'હરમીસ'

પાક અહુરા મઝદા.

યાદ કરો ઓ ભલા દિનદારો આજે તે રોજ છે કે જે દિવસે મહાન પયગમ્બર સાહેબ સ્પિતામાં જરથુસ્ત્રા, આપણને ધર્મ આપી આ ગેતી છોડી ગયા હતા! યાદ રાખો, કે તે દિનની બરકતથી, તેના રસ્તબાવ ઉપર ચલીને ચાલવાથી, આજે આ જાહોજલાલીમાં ઝળકતા, મનશાનીમા મલકતા, દમ પે દમ, વરસ પર વરસ, પસાર કરીએ છીએ, અને જેમ વધુ અને વધુ સાલ જાય છે, તેમ વધુ અને વધુ પ્રકાશ દેતો, તે મધુરો ચેહરો આપણી સામે, દિનદારોના હૃદયની સામે, તે મિનોઇ તરફ આંગલી દેખાડતો ઉભો છે, કે "ઓ ભલાઓ, તમારે દાદારની દરબારમાં જવું છે." માટે ચાહો કે, તે ભલા અષો, નેક, પાક સ્પીતામાં જરથુસ્ત્રા ઉપર હજારો, લાખો, લાખો લાખ, આફ્રિન દુઆ હોજો! આમીન!

મહારા અહુરાની યાદી.

અહુરાની યાદી સમાઇ રહે,—સમાઇ રહે છવાઇ રહે=અહુરા.
કેવો રસીલો રંગીલો સીંગાર—"તારા સીતારા ને અગ્ની અંગાર"
જાથુકના આનંદ ફલપાઇ રહે=અહુરા.
દીધો પ્રથમે પુત્ર પણોનો,—ભવ્યમાં પુરો જો તમે ગણો;
જેની શાની તરીકટ ગવાઇ રહે=અહુરા.
હનો સ્પીતામાં જરથુસ્ત્ર પેગમ્બર,—હનો અહુરાનો પહેલો દીગમ્બર:
ભાવના જગત છલકાઇ રહે=અહુરા.
દીધા કલામો સલામી ભરીને,—અહુરાના બાનોના ભેદો કરીને;
ખરા માજદીયસ્નાન મલકાઇ રહે=અહુરા.

પાક અહુરા સર્વ ઠેકાણે છે. ઝીંઝોટી-ત્રીતાલ.

ગાવો અહુરાનો રંગ ઓ વ્હાલા સુર્જન? જે યાદીએ થાય-મારી ઉમંગ=ગાવો.
હૈડાંનો હાર એ વહાલોજ અહુરા!-તન મન કરનો નાદ-તે અહુરા
હર કણકણમાં તેનોજ સંગ=ગાવો.
બરકત બોહોલી, આપે અહુરા,-હરકત હોઇ કાપે અહુરા
અષોઇના તમ લાવો તુરંગ=ગાવો.

અહુર તરફથી જરથોસ્ત્ર પ્યારો—આપી ચાલ્યો ધર્મ ન્યારો
ધર્મી રહીને વાળો ખંગ=ગાવો."

ગાવો	૦	૧	×	૩
સા સા	અ હુ રા નો	ર° ×ગ ઓ	વ્હા × ળા સૂ	જ ન ગા વો.
	ધ સા× ર	ગ × મ° ગ	સા × ગ ર	સા ×સાસા
જે	યા × દી એ	થા × ય ×	ભા × રી ઉ	મં ગ ગા વો=અ.
	મ°×મ°મ°	મ° ×ગ મ°	પ ધ પ મ°	ગ × ર સા
	હૈ × ડા નો	હા × ર એ	વ હા લો જ	અ હુ રા ×
	મ° ×ગમ°	પ × પ પ	ધ ની સા ની	ધ × પ ×
	ત ન મ ન	ક ર તો ×	ના × દ તે	અ હુ રા ×
	ધ ધ ધ ધ	ધ ધ ની° ધ	પ × ની° ધ	પ × પ ×
	હ ર ક ણુ	ક ણુ માં ×	તે × નોજ	સંગ ગા વો=
	ધ ધ ધ ધ	ધ ધ પ ધ	મ° પ પ મ°	ગ × ર સા=અહુરા

પાક રપીતામા જરથુસ્ત્રા, આપણને અહુરાનો ધર્મ સમજાવી ગયા, જે ધર્મમાં કેવી બહોળી બરકત, જેના સ્તોત, અથવા કલામ ખરા મને ભણવાથી, દરેક હરકત ટળી જાય, જે ધર્મમાં આપણા પાક અહુરામઝદા જગે જગે પમરતો છે, તેનું ભાન થાય છે, તે અહુરાના રંગને સદા સચ્ચાઇ, પાક પ્રિતથી પવિત્રાઇથી ગાતા રહો !

અષો એફ૦ ડી. માસ્તરને મિનોઇ મળો.—માંડ જીલ્લો—દાદરો

સર નમાવી આશિષ ચાહો—નેક રૂહને આજ !
એફ. ડી. માસ્તર, પામે અહુરથી—ખરેજ મિનોઇ સાજ !
જ્ઞાન માટે, શ્રમ કેવો, લીધો બાળક કાજ !
દાઝ સાથે, શ્રમ લીધો ટયુટોરીયલ સ્કુલને કાજ=સર
જેને સ્વાર્થી સુખ ન જોયું—શાળા માટે તનને ખોહયું.
સાથે મનને સુઆશે ધોયું—રંજ સાથે ગંજ ન જોયું.
હિમ્મત રાખી—સચ્ચાઇ ભાખી—વિપત ચાખી—ચાખી ખરે—ધીર સાથ !
ચાહો તે જીવે અમાન—ચાહો ! ગાવો ! આજ !=સર

૧	૦	૧	૦
સ ર ન	મા × વી	આ શિ પ	ચા હ વો
પ પ પ	પ × ધ	મ° પ મ°	ગ × સા
ને × ક	રૂ હ ને	આ × ×	× × જ
સા ગ ગ	મ° ધ ધ	પ × ×	પ × ×

બીજી ત્રીજી અને ચોથી લીટી ઉપલીજ નોટેશને વગાડવી=સર

જે × ને	સ્વા × ર્થી	સુ ખ ન	જોયું ×
પ × ધ	નીસાસા	નીનાધ	નીપ ×
શા × ળા	મા × ટે	ત ન ને	ખોહયું ×
સા × થે	મ ન ને	સુ આ સે	ધો યું ×
સા × સા	સા સા ર	નીસાની	ધ પ ×
રં × જ	સા × થે	ગં જ ન	× જોયું
હી મ્મ ત	રા × ખી	સ ચ્ચા ઈ	ભા × ખી
ધ ધ ધ	ધ × મ°	પ પ પ	પ × ગ
વિ પ ત	ચા × ખી	ચા ખી ખ	રે ધી ર
મ° મ° મ°	મ° મ° ×	ગ ગ રે	સા ર ગ
સા × ×	× × થ	મા ટે તે	જી વે અ
સા × ×	સા × ×	સા ગ ગ	મ° ધ ધ
મા × ×	× × ન	ચા × ×	હ × વો
પ × ×	× મ° ગ	મ° × ×	× ગ રે
ગા × ×	× × વો	આ × ×	× × જ
ગ × ×	× ર સા	સા × ×	સા × ×

બ્રિટનને જય ચાહો! હમીર–ત્રીતાલ.

વચન ખરો તમે જયજયના! જયજય ગવો બ્રિટન અમલના!
પામે ફિરત હર જશના=વચન.

કળી કળી રાજની હળીમળી છાંય, ભય હોય ટળી, આનંદ થાય
હદય લેવો એ પ્રાર્થના=વચન

જુગ જુગ એની ધજા થાય-સુખ શાન્તિ પ્રજા ગાય
એ ઉદગાર દ્યો યશના=વચન.

૨	૦	૧	×
વ ચ ન ધ	રો × ત મ	જ ય જ ય	ના × × ×
ની ધ નીસા	નાધ ની પ ×	પ × ગ મ°	ધ × × ×
જ ય જ ય	ગા × વો ×	બ્રિ ટ ન અ	મ લ ના ×
પ × પ ×	ધ × પ ×	ગ મ°ર સા	ર રસા ×
પા × મે ×	ફિ × ર ત	હ ર જ શ	ના × × ×=વચન
ધનીસારનીસા	ધ × પ પ	પ પ ગ મ°	ધ × × ×
ક ળી ક ળી	રા × જ ની	હ ળી મ ળી	છાં × ય ×
પ પ પ પ	સા × સા સા	સા સાસા સા	સા ર સા ×
ભ ય હો ય	ટ × ળી ×	આ × નં દ	થા × ય ×
સા સા ગ ગ	મ° × ર સા	સા ર સા સા	સા × સા ×
હ × દ ય	લે × વો ×	એ × પ્રા ર્થ	ના × × ×
ધનીસારનીસા	ધ × પ ×	પ × ગ મ°	ધ × × ×

ચાહવો કે પ્રભુ પિતાજી, આપણા બ્રિટિશ શેહેનશાહને સદા સુખમાં રાખે! ચાહો કે એના રૂડા અમલનો આસરો આપણા ઉપર સદા સુખ સાથ રહે! ચાહો કે એના રાજ્યમાં આનંદ, સંપ અને સલાહ સદા પમરતી રહે! ચાહો કે એ નેક રાજ્યના કુટુંબમાં હમેશગીનું આળા સુખ, પમરતુ રહે! ચાહો કે એવીજ રૂડી પ્રાર્થના, આપણા હઇડાં માંહેથી, હરહાલ, હરસાલ, હરકાળ,, પ્રગટી રહે એજ દુવા આમીન!

ધર્મ ફરમાન. કાલીંગડો-દાદરો.

ધ્યાન દયો, માન દયો ફરમાને ધ્યાન દયો!
અહુરાની દિનના ફરમાને ધ્યાન દયો !=ધ્યાન.

ગુહય તેનાં બંધ જુવો–મન કસી ગંજ જુવો–દુખ સુખનો તે આધાર=ફરમાને
પાક રહી, પાળો તમે–અષોઇ રીતે ચાલો તમ. ખતમ થતાં, જાન ટક, માનોરે=
ફુંક સમયના પ્રાણી સ્થાણે, છોડો તમે બુરી આસ–સાચ વડે સાંધો ધર્મ સાંસ=
રઝક્યો પ્યારો, **જરથુસ્ત મહારો**–ધર્મ ખુબી લાયો વાહ ! દિન સોંપી ગયો તમ
આધાર=ફરમાને.

દિનને તમે યાદ કરો–જરથુસ્ત રહને શાદ કરો ! અહુર ખુશી થાય અપાર=ફરમાને

૧	૦	૧	૦
ધ્યા × ન	દયો ×	મા × ન	દયો ×
પધ° × ધ°	પ × ધ°	મ° પ પ	મ°ગ ×
ફ × ર	મા ને ×	ધ્યા × ન	દયો ×
મ° × ગ	ર°સા સા	સા × ર°	મ°× ×
અ હુ ×	રા × ની	દી × ન	ના × ×
પ ધ° ×	પ × ધ°	મ° પ પ	મ°ગ ×=ફરમાને.
ગુ × હય	તે × ના	બં × ધ	જુવો ×
મ° × મ°	ગ × મ°	પ ધ°ધ°	પ પ ×
મ × ન	ક × સી	ગં × જ	જુવો ×
પ × પ	ધ°ની°ની°	ધ° × ધ°	પ × પ
દુ × ખ	સુ × ખ	નો × ×	તે × આ
મ° × મ°	મ° × ગ	મ° ધ° ×	પ × મ°
ધા × ×	× × રે =	ફ × ર	મા × ને=
ગ × ×	× × ર°	મ° × ગ	

મ્હારી માતાની મનશાની. ઝીંઝોટી–ત્રીતાલ.

માતાએ તો બચપણુથી, શીખવી એવી વાત
અહુરાની તું પાકી દીકરી, કરજે દીન રાત=માતાએ
વળી શિખવી સાથે મહને,–હુમત શબ્દની યાદ,
બુરા વિચારો દાબી રહેજે–નેક વિચારે શાદ=માતા

ત્યાર પછી સોંપી મ્હને-નેક હુન્નરે સાથ.
સાચું બોલી કરજે દિકરી-જીંદગીને આબાદ=માતા
હુન્નરસ્તની સાથે દિકરી-કરજે રૂડા લાડ,
નેક રૂડા એ કામે મલશે-હમેશ અહુરની દાદ=માતા
નેક અષો સ્પીતામાએ-ધર્મ કીધો શાદ.
તેની દિનને પાળી ફર-રહે નહીં ફરીયાદ=માતા
ભલી દિનના હુકમે ચાલ-જીવ ન રહે બરબાદ.
વર્ષે ત્હારા પર અહુરાની દુવાનો વરસાદ.

૦	૧	૨	૩	
મા × તા ×	એ × તો ×	બ ચ પ ણ	થી × × ×	બીજી લીટી
ર × ર મ°	મ°ગ°ગ°ર	ર ર ર ×	<u>ની° ધ પ ×</u>	એજ પ્રમાણે
શી ખ વી ×	એ × × વી	વા × × ×	× × × ત	
<u>ધ</u> સાસા ×	ગ°×મ°ગ°	ર × × ×	ર × × ×	
વ × ળી ×	શી × ખ વી	સા × × થે	મ હ ને ×	
ર × ર ×	મ° ×મ°મ°	પ × × પ	પ × પ ×	
હુ મ ત શ	× બ દ ની	યા × × ×	દ × × ×	
મ°મ° ×મ°	પ પ × પ	મ° × × ×	ગ°ર સા ×	
બુ રા × વિ	ચા ર ને ×	દા ×બી ×	રે હે × ×	
ર ર × મ°	મ° × ગ°ર	ર ×ર સા	<u>ની° ધ પ ×</u>	
ને × ક વિ	ચા × રે ×	શા × × ×	× × × દ=	
<u>ધ</u> સાસાસા	ર × મ° ×	ર × × ×	ર × × ×	

ભલી દીનનો સેવા. કાહન્ડો—ઝપતાલ.

ભલી દિન કાજ-દુવા કર રે-જેના રસ્ય, રસભર રે=
કીધા જેમા હરકાજ કાજે-સિંગાર કેવા ધર જગ છાજે=

૧૧ ૧૨૪૪૦

નેકી આપીછ—મારે બદીને—ત્હારા કાજ—પહેલા ધર રે=
કોણ પાસબાન કોણ તારક—ક્યાંથી આવી કોણ દેવમારક
આ દિન લાવ્યો જરથુસ્ત્ર શ્રેષ્ટ-તેના ગુણોની તફસીલ કર રે=
મનશની ગવશની બરકત કેવી—દે છે કુનશની ન જેવી તેવી
કુમત હુખ્ને મારો હવસને—હુવરશત સાથ સાંધ કર રે
એવીજ ખ્યાલાતે મન ગુંદે-અહુરાના ભાને ગેતી ચુંન રે=

ભ ×	લા × ×	દિ ન	કા × જ	દુ ×	વા × ×	ક ર	રે × ×
ની°×	પ × પ	ની°મ°	પ × પ	સા ×	ની° × પ	મ°પ	ગ°× મ°
જે ×	ના × ×	ર ×	સ્થ ×	ર ×	× × સ	ભ ર	રે × ×
મ° ×	મ° × ર	ર ×	સા × ×	ર ×	મ° ×મ°	પ પ	ગ°× મ°
ફી ×	ધા × ×	જે ×	મા × ×	હ ર	કા × જ	કા ×	જે × ×
મ°પ	ની×ની	સા ×	સા × ×	સાસા	ર × સા	સા ×	ની° × પ
સિં ×	ગા × ર	કે ×	વા × ×	ધ ર	જ × ગ	છા ×	જે × ×
ની°×	પ × પ	પ મ°	પ × ×	સાસા	ની°×પ	મ°પ	ગ°×મ°
ને ×	× × ફી	આ ×	પી × ×	મા ×	રે × બ	દી ×	× ને ×
મ°પ	ની×ની	સા ×	સા × ×	સા ×	ર× સા	સા ×	ની° × પ
ત્હા ×	રા × ×	કા ×	× × જ	પ હે	લાં × ×	ધ ર	રે × ×
ની° ×	પ × પ	પ મ°	પ × પ	સા ×	ની°×પ	મ°પ	ગ°×મ°

ત્હારી ભલી દિન ઉપર યકીન રાખી, વર્તણુ કર, તેમાંજ આ દુન્યાની બદી ઉપર કાબુ રાખવાનો મર્મ સમાવેલો છે. ઉપાય આપેલો છે. આ ભલી દિન લાવનાર અને દરૂજીને મારી હઠાવવા, સાધન આપનાર એકલો વ્હાલો પ્યારો રપીતામા જરથુસ્ત્રા છે, જેને દાદારથી દીનનો બરમ ભેદ મળ્યો હતો. માટે આ દિનની પરવરશી કર, અને સદા તેના નેક ફળથી સુખ પામ !

સદ્ગુણની સેવા. ઇંગ્રેજી તર્જ=ત્રીતાલ.

મ્મમાને હું માયા ધરૂં— પપપાને હું જાન ધરૂ—
તાબેદારી—દીલદારી નિત્ય કરૂં-હિને પ્રિતે સેવા કરૂં=મ્મા.

ભાઇબંધ સાથે સંપે ફરૂ–હર પલ ચાહુ, કુરબાન થાઉ
એવી ચાલે ચાલીને હું અહુરાને ગાઉ–એ સદગુણો હૈડે સમાઉં=મ્હમાને
ભણવાને જો મન ધરૂ–નિશાળે હું જાઉ–ખુશખુશ થાઉ
મ્હારા શિક્ષક સાહેબોને નમી નમી ચાહું
સાથે રાજ પિતાને બી દુવા–ભલી ગાવું એ બેધોમાં જીંદગી ટકાવું=

૨	૦	૧	×
મ્મા × મા ×	ને × હુ ×	મા × બા ધ	રૂ × × ×
પ × પ મ°	પ મ°ગ ર	પ મ°ગ ર	સા × × ×
પ્પા × પા ×	ને × હુ ×	જા × ન ધ	રૂ × × ×
તા બે હા રી	દી લ દા રી	નિ × ત્ય ક	રૂ × × ×
સા સા ગ મ	પ પ ગ મ°	પ ધ ની° ધ	પ × × ×
હિ × તે ×	પ્રિ × તે ×	સે × વા ક	રૂ × × ×
સા × પ પ	ધ × મ° મ°	પ મ° ગ ર	સા × × ×
ભા ઇ બં ધ	સા × થે ×	સં × પે ફ	રૂ × × ×
ની × ની ની	ની × ધ ની	સા × ર ની	સા × × ×
હ ર પ ળ	ચા × હુ ×	કુ ર બા ન	થા × ઉ ×
પ પ પ ધ	સા × × ×	મ° ગ ર ગ	સા × × ×
એ વી ચા લે	ચા લી ને હુ	અ હુ રા ને	ગા × વુ ×
સા સા ગ મ°	પ પ ગ મ°	પ ધ ની° ધ	પ × × ×
એ × સ દ	ગુ × ણો ×	હૈ × ડે સ	મા × વુ ×
સા × પ પ	ધ × મ° મ°	પ મ° ગ ર	સા × × ×

મ્હારા સાથીઓની સેવા, ગારા જીલ્લો–દાદરો.

રસીલી રંગીલી સહી મીતી સાથ. રહુ આનંદના રંગમાં=
રહુ આનંદના રંગમાં–વ્હાલી સહીની સંગમાં=**રસીલી.**

પ્રિત સખીએ ચિતે ભર્યુ—પરમ સ્નેહને સુખ કાજ
વળી સ્નેહને પુરવા કીધો-માત પિતાની રંજમાં=રસીલી.
વાર વેળાએ ઝોક્ષે હીંચ-લલતાની લલક ગાયે
મધુર તેની સોબતે ધાય-કાળ ખરા ઉમંગમાં=રસીલી.

૧	૦	૧	૦
ર સી લી	રં ગી લી	સ હી મી	તી સા થ
ર પ પ	મ° પ પ	ગ મ° ગ	પ મ° ×
ર હુ આ	નં દ ના	રં × ગ	મા × ×
ગ°× ગ°	ર સા ર	મ° × ગ	મ° × ×
ર હુ આ	નં દ ના	રં × ગ	મા × ×
મ° ધ ધ	ધ × ધ	ધ × ધ	ની° સા ×
વ્હા × લી	સ હી ની	સં × ગ	મા × ×
ધ ની° ધ	પ ધ° પ	મ° × ગ	મ° × ×=ર.
પ્રિ × ત	સ ખી એ	ચિ × તે	ભ × ર્યુ
ર × ર	ર ર ગ	મ°× મ°	પ પ પ
પ ર મ	સ્ને હ ને	સુ × ખ	કા × જ
મ° મ°ગ	મ° × પ	મ°× ગ°	ર × ×
વ × ળી	સ્ને હ ને	પુ ર વા	કી × ધો
ધ × ધ	ધ × ધ	ધ ધ ધ	ની° સા સા
મા ત પિ	તા × ની	રં × જ	મા × ×
ધ ની° ધ	પ ધ° પ	મ° × ગ	મ° × ×

મ્હારી સહીમીતી, યાને મ્હારા જીવના સાથીઓ, એટલે કે, મ્હારા, હાથ, પગ, નાખ, કાન, આંખ, મોહુ, ઈત્યાદી આજે આનંદમાં છે, એટલે કે જુવાન વયમાં તેઓએ કીધેલા, યાને જીવ આત્માથી કરાવવામાં આવેલા, રૂડા કાર્યોથી, આજે તેઓ આનંદ છે. આ આત્માએ પોતાના સાથ ચિતમાં, સઘલા માટે પાક પ્રિત શિખાડયું, કે જેથી વહી ગયલા વખતમાં કીધેલા રૂડા કામની યાદી, યાને ઝોલાન, યાને હૃદયનો

ઝલકણ, મનમાં ધાઈ આવે છે, જે યાદથી વખત ઘણોજ આનંદમય પસાર થતો રહયો છે.

સાથ વિના સાજ નહિ. માંડ-દાદરો.

હાયે વહાલા સમજો સ્યાણા-મને ભાવન શું હોય !=હાયે.
સોનાનું પાંજરૂં રૂપેરી દાંડા-હીરા ણી જડયા હોય.
દેખે તે ન પ્યારૂં પંખેરૂં-પડી બીચારૂ રોય=હાયે.
મેંડી, મહેલો રાચ રચીલા-ભારી સિંગાર હોય.
પતિ વિના સતિ સાથે-આનંદ થયો કોણુ જોય=હાયે.
પડે છે રણમાં, લડીને વિરલા શસ્ત્ર તિક્ષણ હોય.
આકાશે વિઝલી, પાટાળ ઉછળે-વિરલો ભય નવ જોય=હાયે.
પ્રેમ પનોતુ, પ્રેમે ઝોલતું-પ્રેમ વિન નહિ જોય.
માતાની પાસે બાળકને આસ-કયાં કદિ ન જોય=હાયે.
મન્દિરે જઇ પુજન ભરવા-પુંજારી ગમત જોય.
હરિનાં રંગમાં તાવે તે અંગ,-હરીને સઘળે જોય=હાયે.

૧	૦	૧	૦
હા × ય	વ હા લા	સ મ જો	સ્યા × ના
ની° × પ	ધ × મ°	પ × મ°	ગ રે સા
મ ને ×	ભા વ ન	શું × ×	હો × ય=
સા પ ×	મ° ગ ×	રે × ગ	સા × ×
સો ના તું	પાં જ રૂ	રૂ પે રી	દાં × ડા
મ° મ° મ°	મ° મ° મ°	પ પ પ	ધ ની ની
હી રા ણી	જ ડ યા	હો × ×	ય × ×
પ ધ પ	પ ધ ની	પ × ×	પ × ×
દે × ખે	તે × ન	પ્યા રૂ પં	ખે × રૂ
સા × સા	સા × સા	ની ની સા	ની ધ પ

પ ડી ખી   ચા × રૂ   રો × ×   × × ય=હાય.

નીની સા   ની ધ ધ   પ × ×   પ × ×

મનને શું ગમે છે, તે જાણવું મુશ્કેલ છે. એક અતિ સુંદર સોનાના પીંજરામાં પક્ષી ખુશી રહેતું નથી, ગમે એવા મ્હેલ, વાડી અને સુંગાર છતાં, સતિ સ્ત્રી, પોતાના ધણી વગર ઉદાશી રહે છે. લડાઈના યુધમાં, એક બહાદુર લડવઈયો ગમે એવો ભય છતાં, ત્યાંથી પાછો પીઠ ફેરવી હઠી જતો નથી, એક બાલકને, ગમે એવો ભલતો પ્યાર હોય, પણ માતા વિના રાજી રહેતું નથી. એક મંદીરમાં મશગુલ રહેલો પુંજારી પોતાનું બદન, હરીની ભક્તિમાં થાકવી નાંખવા પછી, હરિને સઘલેજ ઠેકાણે સમજે છે. તેમ મન, કયાં અને કયાં જશે, તે સંભારવું મુશકેલ છે.

આ દુન્યાના ઢંગથી ત્હારૂં મન મોકળું કર!

કેદાર—ઝંપતાલો.

તજ મન, તજ મન, પ્યારે એ ઢંગસે.
છોડ એ ઢગ ધર, હર કે બચનમે=તજ મન.
અપને બચન યાદ કરે—છોડ જાના આખેર એ તન=તજ.
જીંદગી એ તંબુર મિસાલ—સુરમે મીલાલે સાચકે સાધણુ=તજ.
મોહોકી જાલ કયુ તું ભરે—હસમ કહે તુંજે કાં હોત રંજન=તજ.

૧   ૨   ૦   ૩   ૧   ૨   ૦   ૩

ત જ   મ × ન   ત જ   મ × ન   પ્યા ×   રે × એ   ઢં ગ   સે × ×
સાસા   મ°×મ°   મ°મ°   પ × પ   મ પ   ધ × પ   પમ°   મ° × ર
છો ×   ડે × એ   ઢં ગ   ધ × ર   હ ર   કે × બ   ચ ન   મે × ×
ધ ×   ધ × પ   ધમ°   મ°×મ°   પ પ   ધ × પ   મ°મ°   ર × સા
અ પ   ને × ×   બ ×   ચ × ન   યા ×   × × દ   ક ×   રે × ×
પ પ   સા×સા   સા ×   સા× સા   ર ×   ર× સા   ર ×   સા × સા
છો ×   × × દ   જા ×   ના × ×   × આ   ખે ર ×   એ ×   ત × ન
સા ×   ની × ધ   પમ°   મ°×મ°   મ°પ   ધ × પ   પ મ°   મ° × ર

આ દુન્યવી ઢંગના મોટા રંગમાં, ઓ જીવ, કેવલ તું તણાઈ જાય છે! તું શું કરવા આવ્યો, શા માટે આવ્યો, ક્યાંથી આવ્યો, ક્યાં જવાનો છે? તેજ તેજ માટે ધ્યાન દે! ત્હારી જીંદગી, એક સુરીલા તંબુરા મિસાલ છે. જે જ્યારે બરાબર સુરમાં રહે છે, ત્યારે, જે નાદ પ્રગટ રહે છે, તેવોજ નાદ ત્હારા જીવ આત્મા માહેથી સ્વચ્છ રાખી બહાર કાઢ! મ્હો અને માયામાં સબડી આખરમાં ગબડી જતો અટક એજ મ્હારી દુવા અને પ્રાર્થના છે.

પ્રકાશિત ખરશેદને મ્હારાં નમન.

ઝીંઝોટી—ત્રાતાલ.

ગાવુ વખાણો ઓ ખુરશેદ ત્હારી રે—મલે જગે આનંદ ભારીરે=ગાવું.
શ્રૃષ્ટિ જોય તુંજ અજવાળુ—હર્ષ નાદે તે હું ભાળું.
તું વિના સરાયામ કાળુ—પ્રકાશ વિન આ સ્થિતિ અંધારી રે=ગાવું.
મનહર માયા તુંમા ભરી છે—તુજ કિરણ પર ચિત ધરી છે.
શ્રેષ્ટ તુરાની તું મા ઠરી છે—તુજ આવનમાં હોંશ ભારી ભરી રે=ગાવું.

૦	૧	૨	૩
ગા × વુ વ	ખા × ણુ ઓ	ખુ ર શે દ	ત્હા રી રે ×
ર ગ ર મ°	ગ ર સા સા	ર ર ર ગ	મ° પ મ°ગ
મ × લે ×	જ × ગે ×	આ × નં દ	ભા રી રે ×=
ની × ની ×	સા × ની° ધ	પ × ર ગ	મ°પ મ° ગ
શ્રૃ × ષ્ટિ ×	જો × ય ×	તું જ અ જ	વા × ળુ ×
પ × પ પ	ધ × ની ×	સાસાસાસા	સા × સા ×
હ × × ર્ષ	ના × દે ×	તે × હું ×	ભા × ળુ ×
ની × × ની	ની × ની ×	સા × સા ધ	ની ધ પ ×
તુ × × ×	વિ × ના ×	સ રી આ મ	કા × ળુ ×
પ સા × ની°	ધ પ મ° ગ	ર ર મ°મ°	પ × પ ×
પ્ર × કા શ	વિ × ના ×	સ્થિ× તિ અં	ધા રી રે ×
ની × નીની	સાસા ની° ધ	પ × ર ગ	મ° પ મ° ગ

ઓ ખોરશેદ ઈઝદ સાહેબ! ઓ પ્રકાશિત નુર! તુંજથી આ જગતનું જીવન છે. તુંથી હરેકને હોશ અને જોશ છે. મું જ નગરીનો અંધકાર, ત્હારા પ્રકાશ સિવાય જશે નહી-મ્હારી બામદાદે તુંજના અતિ તેજમય પ્રકાસ જોવા હું આતુર રહીશ. ઓ વ્હાલા નુર! તુંજનાજ દર્શન માટે, આ છાતીમાં તર્શન રહે છે.

ધર્મે ધ્યાન ધરો. ખમાચ જીલ્લો=દાદરો.

રાખો, રાખો, પ્રેમ રાખો, ધર્મ નામે પ્રેમ રાખો.
સ્તુતિ તેની કીર્તિ સાથ, ચાલુ રાખી, સુખ ચાલો=રાખો.
ભાખો, ભાખો ન્યમે તેના, ગુણ ગુણોના સાર ભાખો.
સાર ના, ન ભાર જોઇ હાર થશ, ચેની બાખો=રાખો.
સંગપુર તહીં-ભરેલા સુર સાજે-ગણવાને ધીરે તેને-ચિત્ત પ્રિત રાખો રાખો=
રંગપુર નુર-ખુશીના ગુણ સાથે-નમવાને-ધીરે તેને હીને જીતી ચાખો ચાખો=સ્તુતી.

૧	૦	૧	૦	૧	૦
રા × ખો	રા ખો ×	પ્રે × મ	રા × ખો	ધ × ર્મ	ના × મે
ની × ની	ની ની ×	સા × સા	સા × સા	ધ ની° ધ	પ મ° મ°
પ્રે × મ	રા ખો ×	સ્તુ × તિ	તે × ની	કી × ર્તિ	સા × થ
ની° × પ	ધ પ ×	પ × પ	પ ધ° પ	મ° પ મ°	ગ° રે સા
ચા × લુ	રા ખી ×	સુ × ખ	ચા ખો ×	સં × ગ	પુ ર ત
રે × ગ°	મ° પ ×	ગ° × સા	રે સા ×	મ° × પ	ની × ની
હીં × ×	× × ×	ભ × ર્યા	સુ × ર	સા × ×	જે × ×
સા × ×	સા × ×	સા × સા	સા × રે	ની × સા	રે × ×
ગ × ણ	વા × ને	ધી × રે	તે × ને	ચિ × ત્ત	પ્રિ × તે
સા × ની	ની × ની	સા × સા	સા × સા	ની° × ધ	પ × મ°
રા × ખો	રા ખો ×				
ની° × પ	ધ પ ×				

મ્હારી મનમોજ. પીલુ=ઝપતાલ.

તરશુ રે હરબાર, અહુરા ઉમંગમાં.
માજદીયરત મહજબ, મિનોઇ રંગમાં-તરશુ
અહુર કરામત જગ આશકારા-ચમકારા અહુરાના છે હર દ્વારા=તરશુ.
ઘરમાંબી અહુરા, દરમાંબી અહુરા-પાણી પાતાલે, આકાશે અહુરા=તરશું.
ચિત્તે અહુરા-ભિત્તરે અહુરા-રજમાં ને પહાડે જોશો અહુરા=તરશુ.
પાર પાડોશી, ભાઇ ભાંડું-રહયો જે ભાસ, અહુરાજ અહુરા=તરશુ.
શાને મ્હારૂ, શાને ત્હારૂ! જે કાંઇ છે, તે અહુર અહુરાનું=તરશુ.

૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩
ત ર	શુ × રે	હ ર	બા × ર	અ હુ	રા × ઉ	મં ગ	મા × ×
પ પ	ની × ની	સાસા	સા × સા	ર ર	ની × ની	સાસા	ગ° × ×
માજ	દીય રત	મ હ	જ × બ	મી ×	નો × ઇ	રં ગ	મા × ×
ગ° ×	ગ° × રે	ગ° ર	સા × ર	ની ×	સા × ર	સાની	ધ° × પમ°
અ હુ	ર × ક	રા ×	મ × ત	જ ગ	આ × શ	કા રા	× × ×
સા ×	ગ × મ°	પ ×	પ × પ	મ° ગ	મ° × પ	ગ° ર	સા × ×
ચ મ	કા × ર	અ હુ	રા × ના	છે ×	હ × ર	દ વા	રા × ×
ગ° ×	ગ° × ર	ગ° ર	સા × ર	ની ×	સા × ર	સાની	ધ° × પમ°

મ્હારા મહાબલ માજદીયસ્ત ધરમની બુલંદીમાં, હું સદા ઉમંગ લઉં એ વિચારની હું તરસ રાખું છું તે પાક અહુરા, જમીનની તળેતીમાં, આસમાનની ઉચાઇમાં, આસ અને પાસ ત્હારા અને મ્હારા, અને સઉના હ્રદયમાં, પહાડ અને ઝાડમાં, પાણી અને વીઝલીક બલમાં, મ્હારા ચિત્તમાં, ભિત્તરમાં મ્હારા ઘરમાં, પાર પાડોશીમાં, સરવે હાજર છે. માટે તે પાક પરવરદેગારની તું યાદ લે!

પાક અહુરાનોજ વિચાર કરો. પીલું-ત્રીતાલ.

ભાન તમો ધ્યાન કરી અહુરે સમાવો.
નેક વિચાર મન લાવો, વસાવો, દિપાવો,

શાને કરો એ સિવાય ખ્યાલ કદી બીજો વારૂ=ભાન.
જે ધરમના સ્તોત તરીકે, ન્યારી ગતિ ભરી ભારી.
જેમા વર્તી પાસ બનાવો, સુખની છળોછળ વાડી-કેવાં આનંદ જડી
જાય પલને ઘડી-મન કેવું સ્વસ્થ જેવું થાયે શાંત વારૂ વારૂ=ભાન.
કવિ કમાલે આ જમેશા-વારે હૃદયમાં ઉછાળ.
રચના રંગીલી અતિ રહીલી-અતિ પ્રેમાલ અને કળબંધ, ભર્યા.
નેકીના નંગ-અતિ ન્યારા નવરંગ-હર તરાહે શુધ્ધ બુધ્ધે આપે સુખ
ન્યારૂ ન્યારૂ=ભાન.

૦	૧	૨	૩
ભા ન ત મો	ધ્યા ન ક રી	અ હુ રે સ	મા × વો ×
સા પ પ પ	મ° પ પ મ°	ગ° ૨ સા ૨	ની × સા ×
ને × ક વિ	ચા ર મ ન	લા × × ×	વો × × વ
મ° × મ°મ°	૨ મ° પ મ°	ગ° × × ૨	સા° × × મ°
સા × × ×	વો × × દી	પા × × ×	વો × × ×
ગ° × × ૨	સા × × મ°	ગ° × × ૨	સા × × ×
શા ને ક રો	એ સિ વા ય	ખ્યાલ ક દી	બી જો વા રૂ
સાસાની°સા	પ ની°મ° પ	ગ°મ° પમ°	ગ° ૨ સાસા=
જે × × ધ	ર મ ના ×	સ્તો × ત ત	રી × ક તો
સા × × સા	સા સાસા ×	ગ ગ × ગ	ગ મ° પ પ
ન્યા રી ગ	તિ × ભ રી	ભા × રી ×	× × × ×
મ°પ × મ°	ગ° ૨ સા ૨	ની × સા ×	સા × × ×
જે × × માં	વ × ર્તી ×	પા × સ બ	ના × વો ×
મ° × × મ°	મ° × મ° ×	પ × પ પ	પ ધ સા ×
સુ ખ ની છ	ળો × છ ળ	વા × ડી ×	× × કે વાં
ધ ની° × ધ	પ × મ°પ	ગ × મ° ×	× × પ પ
આ નં દ જ	ડી × જા ય	પ ળ ને ×	ઘ ડી × ×
મ° પ × મ°	ગ° ૨ પ પ	મ°× પ ×	ગ° × રેસા

મ ન કે વુ	સ્વ સ્થ જે વું	થા યે શાન્ત	વા ર વા ર=
સા સાની°સા	પ ની°મ° પ	ગ°મ° પમ°	ગ° ર સાસા

ઝીંઝોટી-દાદરો.

સરસ સુભ સિંગાર સજુ-ઉમેદ ઉત્તમ અંગે ભર.
ખોટી ચલગત નિત્ય તજુ-બોલુ સદા હોય ખર=સરસ.
જ્ઞાન ગુણથી મ્હારા જીવનો-સાગર આનંદ પાર થાય.
જીવને કરાર કેવો આવે-બીજાને એકે દુખ ન લાવે.
પ્રભુનુ એક તો હેત સમાય-સાથે સુખનુ ખેત સમાય.
સૌને મલે સુખ અપાર-એવું હૈડું કલ્પુ ખર=સરસ.

૧	૦	૧	૦
સ ર સ	સુ ભ સિં	ગા × ર	સ જુ ×
સા સાની°	ધ પ ધ	ની°સાની°	સા સા ×
ઉ મે દ	ઉ ત્ત મ	અં × ગે	ભ × ર
સાસા ની°	ધ ધ પ	મ° × ગ°	ર સા ×
ખો ટી ચ	લ ગ ત	નિ × ત્ય	ત × જુ
સા સા સા	ર ર ર	મ° × મ°	પ × પ
બો × લુ	સ × દા	હો × ય	ખ × ર
સા × સા	ર × ર	ગ° × ર	ર સા ×
જ્ઞા × ન	ગુ ણ થી	મ્હા × રા	જી વ નો.
ગ° × મ°	ર ર ર	સા × સા	ની°ની°ની°
સા ગ ર	આ નં દ	પા × ર	થા × ય
ધ ધ ધ	પ પ પ	મ° × ગ°	ર સા ×
જી વ ને	ક રા ર	કે × વો	આ × વે
સા સા સા	ર ર ર	મ° × મ°	પ × પ
બી જા ને	એ × કે	દુ ખ ન	લા × વે
ની°ની° ની°	ધ પ ધ	ની°સાની°	સા × સા

પ્ર ભુ નુ	એ ક તો	હે ત સ	મા × પ
મ° મ° મ°	પ ધ ની	સા સા ની	સા × ×
સા × થે	સુ ખ નુ	ખે ત સ	મા × પ
મ° × મ°	પ ધ ની	સા સા ની	સા × ×
સૌ × ને	મ × ળે	સુ ખ અ	પા × ર
ગ° × મ°	ર ર ×	સાસા ની°	ધ × ×
એ × વું	હે × ડે	ક લ પુ	ખ × રૂ=
પ × પ	મ° × મ°	ગ° ગ° ગ°	ર સા ×

હું સચ્ચાઇનો સિંગાર કરી, મ્હારી ચાલચલણ માટે બીક ધરી, સદા સાચુ બોલી, જ્ઞાન અને ગુણભાવથી વર્તી રહું, કે જેથી સંસારનો સાગર, હું દુખ વિન પાર કરી દઉં, જેથી સુખ પણ ઉપજે, કોઈને દુખ પણ ન થાય, તથા પ્રભુનુ હિત મ્હારા ઉપર વધે અને જીવ આનંદ રહે.

જે ગુણ ગાય તે ગુણી કહેવાય. દેશ-દાદરો.

ગુણકો ન જાણે કોઇ-ગુણી ન કહાવે=ગુણકો.
મયેલ તનકા ધોંવે પાણી-ધોંવે ધોવે જાવે,
મનકા મયલ ધોંયે સિવા-હરિ ન પુંજાયે=ગુણકો.
સુરમે સાજ નહિ મીલો-સુર કયેશો પાવે.
તાલ ચાલ રાખો ના-તો તાલ કોણ ગાવે=ગુણકો.
તેજ ધાર શસ્ત્ર રાખે-ઝમક પાણીદાર હય.
ન કો વીર હોતો, પેચ કોણ લાવે=ગુણકો.
રંગ જગમે ભારી રહયેઃ-કોઇ ખ્યાલ ગાવે.
કોઇ માલ સમજે ન-નો "હસમ" કથા સુનાવે=ગુણકો.

૧	૦	૧	૦	૧	૦
ગુ × ણ	કો × ન	જા × ણે	કો × ઇ	ગુ × ણી	ન × ક
સા/રમ°મ°	પ નીની	સા × સા	સા × સા	ની° પ ધ	મ° × પ

હા × × વે × × ગુ × ણી ન × ક હા × વે સ ખી ×
ધ પ મ॰ ગ રે ગ ની॰× ની॰ ધ પ ધ ની × ની સા × સા=
મ યે લ ત ન ક્ર ધોં × વે પા × ણી ધો × યે ધો × યે
મ॰×મ॰ પ ની ની સા × સા સા × સા સા × સા સા × સા
જા × × યે × × મ ન ક્ર મ યે લ ધો × યે સી × વા
ની × સા ર × × સા ની ની ની × ની સા × સા સા × સા
હ × રી ન × પુ જા × × યે × ×
ની॰પ ધ મ॰ × પ ધ પ મ॰ ગ રે ગ

જે મનુષ્ય કોઈએ કીધેલા કામના બદલામાં ગુણ ન કરે, તે કેમ કરી ગુણી કહેવાય ! એક વાજીંત્રને જ્યાં સુધી, સુરમાં ગોઠવ્યું ન હોય ત્યાં સુધી કદી પણ પોતાનો સુસ્વર આપે નહીં, તેમજ ગુણ ગાવામાંજ મનુષ્યની મોજ સમાવવી જોઈએ. ગમે એવું પાણીદાર હથિઆર હોય, ગમે એવું, પણ તે હથિયારને વાપરનારમાં કળા ન હોય, તો હથિઆર કામ શું આવે ? તેજ પ્રમાણે બદનની ભારે ખુબસુરતી હોય, પણ કામકાજ, યા ગુણ ગાવા જેવી પ્રકૃતિ ન હોય, તો ગુણદાર મનુસ્ય કેમ કહેવાય. એક બદન ઉપરનો મેલ, પાણીથી સાફ થશે, પણ ભિત્તરનો મયેલ કપાઈ ગયા વિના કદી બી પ્રભુ ભક્તિ યોગ્ય કહેવાય નહિ—દુન્યાનાં રંગમાં, જો કોઇ સ્વાર્થી મજાહમાંજ મોજ જોય તો એવું સમજનારાઓને, કોણ સમજાવે કે, તે સ્વાર્થ છોડી દઈ, બીજાના ભલામાં વધારે મોજ છે. માટે ગુણ ગાઇ ગુણવંત થાવો !



માઝ્દીયસ્ત મહજબની મોતેબરી ઝલકતી રહો ! હીંદોલ–ઝપતાલ

ગાજી રહે–ગાજી રહે–ગાજી રહે–ગાજી રહે
માજદીયસ્ત દીનની મોટાઇ મન તાજી રહે=
પુરાણો દીન લાયો–જરથુસ્ત્ર ગેતિમાં
ચાહો દીન દીને–અષોઇમાં યાદ રહે=ગાજી
આસ્થા ઉદ્યમે–નિભાવો કષ્ટે
અહુરા દાદ લે–તેનાથી તો ગાજી રહે=ગાજી

ગા જી	૨ × હે	ગા જી	૨ × હે	ગા જી	૨ × હે	ગા જી	૨ × હે
સા સા	સા×સા	સાની	ની×ની	ની ધ	ધ × ધ	મ ધ	સા× સા
મા જ	દી×યસ્ત	દી ન	ની × ×	મો ×	ટા × ઇ	તા જી	૨ × હે
સા ×	સા સા×	સાની	ની × ×	ની ધ	ધ × ધ	ધસા	ની ધ ×
પુ ×	રા × ણો	દી ન	લા × યો	જ ૨	થુ × સ્ત્ર	ગે ×	તી × માં
ગ ×	મ ધ મ	સા ×	સા×સા	સા ×	ની× ધ	મ ધ	સા× સા
ચા ×	હાં × ×	દી ન	દી × ને	અ ×	પો ઇ માં	યા દ	૨ × હે
સા ×	ગ × ×	મ ગ	સા×સા	સા ×	ની×ધ	મ ધ	સા× સા

પાક દીન, પુરાણાં વખતનો જરથુસ્તી ધર્મ, ઉપર તમારૂં સાચું યકીન રાખો-અને તે ધર્મની કીર્તી જગે જગે પ્રસરતી રહે, તેવું તે ધર્મમાં ચિત રાખો! તે ધર્મ પાલવાને માટે ગમે એવા સંકટ આવે, તે છતાં તે નિભાવી રાખવો! કારણ તે કરતા અહુરાજ આપણને રક્ષણ આપશે.

મિત્ર ક્યાં મલશે ! કહાં જાયગો—એ તર્જ.

મિત મલે રે ક્યા, મલે રે ક્યા,
અહુરા નમન અને રંગમાં,—રંગમાં, અહુર રંગમાં=મિત
કુળી કુળી જો જ્ઞાની ખીલે-ખીલે બેમન સંગમાં
કદી અષોઇની ઝેન ધરાવો-પામો આદરની સંગમાં=મિત
સરોષ સાથે રસને રાખો, બાંધો બહેરામ બાથ,
ગુવાદ સાથે ગાંઠ ગુંઠાવી-સાગર કરો પાર=અહુરા

એક સાચો સાથી, મધુર મિત્ર, તમને અહુરાની યાદમાંજ મળશે જ્ઞાનની બરકત ચાહવી હોય તો બેહમન, અને જ્ઞાની ભક્તિવાલાઓની સંગત કરો! આતષ કેબલા આગલ ઉભો રહો, અને ત્યાં મનન કરશો, તો ત્યાંથીજ તમુને, દરેક ઉચ્ચ પ્રકારની શક્તિનું ઝેન મેલવવા તક મલશે. સરોષ જે તમારી ફ્રવશીનો જન્મથીજ સાથી છે, તે સાથે રસને રાસ્ત, રહેબરને રાખો, તો બહેરામ જેવું બળ હાંશેલ કરી, આ દુન્યાના દરેક ગુંચવાયલાં ગાંઠોને તોડી, તમો જીંદગી સફળ કરી પાર વરી જશો.

ચોખ્ખા—સુખડની—સગવડ.

અમારે ત્યાં મલબારીજ સુખડની માચી-

પેરીઆં હર વખતે મલશેજી.

સલી, ગાંઠ-તાછો-અગર તથા કોડીનું, તથા હર

કીસમનું સુખડ, તથા સુખડનો વહેર, ગમે

એવા જથ્થામાં અમારે ત્યાં હર વખતે,

રાત કે દીને જરૂરજ મલશે.

લખો યા મલો,

આર. પી. બલસારા

એન્ડ સન્સ

ખેતવાડી, અગીયારી મોહોલ્લો.

ગીત ૧	૨	૩	૦
આસામ લે × રે	ક્યાં × × ×	મ લે × રે	ક્યાં × ×
ર મ° × પ	ધ × × ×	ર મ° × પ	ધ × × ×
અ હુ ર ન	મ ન અ ને	રં ગ મા ×	× × × ×=
મ°મ° × પ	મ° ગ રસા	ર મ°મ° ×	મ° × × ×
રં ગ માં ×	× અ હુ ર	રં ગ મા ×	× × મી ત=મલે
ની°ની°ની° ×	ની° × સા સા	ની° ધ ધ ×	ધ × સાસા
ક ળી × ક	ળી × જો ×	ણા × × ની	ખી × લે ×
ગ°ગ°×ગ°	ગ° ર સા ×	ર મ° × મ°	મ° પ ધ ×
ખી લે × બે	મ ન ની ×	સં ગ મા ×	× × × ×
ની° ધ × પ	મ° ગ ર સા	ર મ°મ° ×	મ° × × ×
ક દી × અ	પો ઇ ની ×	ઝે ન × ધ	રા × વો ×
ની°ની°×ની°	ની°ની°ની°×	પની°×ની°	ની° સા ર ર
પા મે × આ	ત શ ની ×	સં ગ માં ×	× × મી ત=મલે
ર ર × સા .	ની° ધ પ મ°	પની°ની°×	ની°×સાસા
સ રે × પ	સા × થે ×	ર × સ ને	રા × ખો ×
ર ર × ર	સા ર મ° ×	ર × × ર	સા ની°ની°×
બાં × ધો ×	એ × રા મ	બા × × ×	× × × થ
ર સા ના° ×	ધ પ મ° ર	મ° × × ×	× × × ×
ગુ વા × દ	સા × થે ×	ગાં × ઠ ગું	ઠા × વી ×
ની°ની°×ની°	ની°× ની°પ	પ ની°×ની°	ની° સા ર ×
સા × ગ ર	ક રે × ×	ણ × × ×	× × × ઠ=અહુરા
ર × ર ×	સા ની° પ મ°	મ° × × ×	મ° × × ×

દાદગર દાવરનું દરપન.—બહાર

પળમાં અહુરાનો ખીલે બહાર, જગમાં તેને તો દીધાછ હાર=ળ.

અંદ વાયુ વાહ સમાયુ–તેને પ્રિને કેવુ છાયુ–બહેમને દીધી છે ખુશી હઝાર=

સરોશ સાથે સીંગાર ભારી-બહેમન દે બળે યારી-ખોરદાદ થાય છે જીવનો હાર=
અહુરા રંજે કેવો ગંજ છે, સેવા ધર એજ ઉમંગ છે-કર તે યાદે જીવને
પસાર=પળમાં.

૦	૧	૨	૩
પ ળ માં ×	અ હુ ર નો	ખી લે × બ	હા × × ર
પ પ ધ° પ	ગ મ° × ગ	પ મ° ×ગ°	ર × × ×
જ મ માં ×	તે ને × તો	દી ધા × છે	હા × × ×
જં × × દ	વા × યુ ×	વા હા × સ	મા × યુ ×
ર × × ગ	મ° × મ° ×	પ ની°× ધ	પ × મ° ×
તે × × ને	પ્રી × તે ×	કે × × વું	છા × યુ ×
એ મ × ને	દી ધી × છે	ખુ સી × હ	ઝા × × ર
ની°ની°× ધ	સાની° × પ	ધ ધ × ની°	ધ × × પ

માઝદીયસની મહજબ પર મહોબત.

કરૂં જાન હું નિસાર, ધરૂ પ્રાણ હું નિસાર-
મ્હારા અહુરાએ દીધી છે જરથોસ્તી દીન,
ત્યાં રાખું મન મ્હારૂં-ત્યાં ધરૂં દીલ સારૂં-મ્હારૂં હઇડું તેથી રહે ખરે નચિંત=
ધર્મ ટેક રાખો-ન લાવો કશો વિચાર.
તેના વિના શુભ મલે ન સાર, તમો સમજો છો શ્યાના, ધર્મ મોતીના દાના.
ખોલો ધર્મના પાના-તમે વાર વાર વાર=વાર વાર વાર-હરદમ હરબાર=
સમજ છે સાદી, ભર્યો ઉચો ભંડાર.
ભંડાર શોધો ન જડશે કોઇ પાર, દીલ માની પઢો ઘણું ધ્યાને ભરો,
તેનું ધ્યાન કરો. તમે વાર વાર વાર-વાર વાર વાર, હરદમ હરબાર=કરૂં.

કરૂં ૧	૨	૩	૦
સાર જા ન હુ નિ	સા ર ધ રૂ	પ્રા ણ હુ નિ	સા ર મ્હા રા
ગ ગ ગ ગ	ગ મ°ગ ર	સા ર ર ર	ર × ર સા
અ હુ રા એ	દી ધી × છે	જ ર થો સ્તી	દિ × ન ત્યાં
ની × ની ની	સા ગ × ર	સાસા × સા	સા × ની સા

રા ખુ મ ન	મ્હા× રૂ ત્યાં	ધ રૂ દી લ	સા રૂ મ્હા રૂ
ર ર ર ર	ગ ર સા સા	ર ર ર ર	ગ ર ની સા
હે × હુ તે	થી × ર હે	ખ × રે ન	ચિં ત ક રૂ=જાન
ર ગ × ગ	મ° × ધ પ	મ°ગ × ર	સા × સા ર
ધ ર્મ ટે ક	રા ખો × ન	લા × વો ક	શો વિ ચા ર
પ પ ના ની	ની ની × ની	સા ગ × ર	સા સા સા ×
તે ના × વિ	ના × શુ ભ	મ મે × ન	સા × × ×
પ પ × પ	પ × પ મ°	ગ સા × ર	ગ × × ર
તે ના × વિ	ના × શુ ભ	મ લે × ન	સા ર ત મો
પ ની°× ધ	પ × મ°મ°	ગ સા × ર	ગ × પ પ
સ મ જો છો	સ્યાના ધ ર્મ	મો તી × ના	દા ના ખો લો
પ ની°× ધ	પ પ મ°મ°	મ°પ ×મ°	ગ ગ ગ ગ
ધ ર્મ × ના	પા ના ત મે	વા ર વા ર	વા × × ર
ગ ગ ×મ°	ગ ર ર ર	સાસા સા ર	ગ × × ×
વા ર વા ર	વા × × ર	હ ર દ મ	હ ર બા ર
ગ × ર ×	સા × × ×	ની × ધ ×	ની × પ ×

જે ધર્મના સાદા શબ્દોમાં, ઉચો ભેદ સમાયલો છે, તેની બરોબર ખુબી પિછાણવાની કોશેશ કરો ! તેના એટલા રહસ્યના ભેદ મલશે કે પ્રથમ તે તમુને સુખ આપતા માલમ પડશે—સંસારના સુખમાં ગમે એવા સચવાયલા હોય, પણ તે સાથે સાથેજ ધર્મ ઉપર આસ્થા અને યકીન વધારવાથી આત્મિક જુસ્સો, અને હોશમાં ઘણો વધારો કરશો. મનને ઉચી આબદથી ખિલવવાથી આત્માની ખુશબક્તિ વધે છે, અને તે ખિલવણીનું મુળ સાધણ ધર્મજ છે.

ભાવિકભક્તિ. પીલુ ત્રીતાલ.

ભજન ભજ બાઇ રે—સુભ સુંપટ સત સમાઇ=
પદ પરમેશ્વરકા પુરા પઢો—લખ લંપટ લોભ લાલચસે લઢો,
કરો કિસમતકી કારસાઇ=ભજન
પાક બચનમે માન તું—ભેદ ખરો કંચન.

સેવટ અનમોલ આવેગો-પાક મર્દ ઓર ઝન.
કરો ખ્યાલ બદનકા તનહાઇ-એ દાનાસે નસીહત પાઇ.
ખરી બાતો મેં સચ્ચાઇ=ભજન.
ધનુષ્ય ધર ભાઇ ધર્મકા-ઔર બાણુ સતકા કર.
બાજીગર તું બનકે રે-રામ નામપે મર.
તું જે જાના આખેર એક જાહી.
ન સાથ આવે મા બાઇ-અએસી સહાદત હગે પાઇ=ભજન.

ભ ૧	૨	૩	૦
સા જ ન ભ જ	ભા × ઇ ×	રે × × ×	એ × સુ ખ
સા સા સા ની	સા × ગ° ×	ગ° × × ×	ગ° પ પ પ
સ ં × પ ત	સા × થ સ	મા × છ ×	× × × ×
મ° પ પ મ°	ગ° ૨ સા ૨	ની × સા ×	× × × ×
× × પ દ	પ ર મે ×	શ્વ ર કા ×	પુ × રા પ
સા × સા સા	સા ગ° ગ° ×	ગ° મ° ગ° ૨	સા × ૨ ની
ઢો લ × ખ	લં × પ ટ	શો ભ લા ×	લ ચ સે લ
સા × સા સા	સા ગ° ગ° ગ°	ગ° મ° ગ° ૨	સા સા ૨ ની
ઢો × ક રો	કી સ મ ત	કી × કા ર	સા × ઇ ભ=જન
સા × સા ની	સા સા ગ ગ	ગ × ગ ગ	મ° પ પ મ°=ગ° ૨
× × × ×	પા × ક બ	ચ ન મે ×	મા × × ન
સા × × ×	સા × ની ની	ની ની ની ×	ની × × ની
તું × × ×	ભે × દ ખ	રો × ક ન	ચ × × ન
ની × ધ પ	ગ × પ પ	સા × સા ×	સા × × ×
× × × ×	સે × વ ત	અ ન મો લ	આ × × વે
સા × × ×	મ° × મ° મ°	મ° × મ° ×	પ × × પ
ગો × × ×	પા × ક મ	× ર્દ ઓ ર	ઝ × × ×
ની × ધ પ	ની × ની ની	× ની ની ધ	સા × × ×
× ન ક કરો	ખ્યા × લ બ	દ ન કી ×	ત ન હા ×
સા × સા ની	સા ગ° ગ° ×	ગ° મ° ગ° ૨	સા સા ૨ ની

દ × × એ	દા × ના ×	સે × ન સી	હ ત પા ×
સા × × સા	સા ગ°ગ° ×	ગ°મ°ગ°ર	સા સા ર ની
ઇ × ખ રી	બા × તા ×	મે × સ ચ	ચા × ઇ બ=જન
સા × સા સા	સા × ગ ×	ગ × ગ ×	મ°પ પ મ°=ગ°ર

દુન્યાના દાવામાં ન ડટાઈ રહે, પણ પરમેશ્વરના ગુણ ગાયા કર। પાક વાણીમાં સર્વે નર નારીઓએ માન ધરવું જોઇયે. કારણ બદન જાનથી છુટું પડશે, એટલે સઘલાથી અલગું રેહવાનું છે, ધર્મનું તુ કામઠું બનાવ, સતનું તું તીર બનાવ, અને તેવા ધનુષ્યબાણ સાથ, ત્હારા કાર્યપર મંડી જા! કારણ કે તુંને એવી એક જગ્યા ઉપર જવાનું છે, કે જ્યાં, ત્હારા તીરકામઠાંથી શું કાર્ય કર્યું, તેનો જવાબ દેવાનો છે.

આ પળ છે ભણવાની! પીલું ત્રીતાલ.

અબ સુમરન તું કર લે પ્યારે-અબ સુમરન તું કર લે=
રામ ભજનકી એહી ઘડી હય=અબ.
કાચી કાયા કાચી માયા-કાચો તેરા ધ્યાન હય.
પક્કા જબ, તુ જ્ઞાન હરે-તબ પુરા અરમાન=ધરતું રામ ભજમે ધ્યાન=
આસકો છોડો, માંસકો છોડો-છાંડો સબ હીર્ષમાન.
જબ તલક એ સાથ રખો, તબ નહી ખુલે તુંજ ભાન=ધર.
ભાઇ પરાયા, માઇ પરાઇ-તુહી પરાયા માન.
જબ શરીરપે ખાક ચઢી તો પડે અકેલે જાન=ધર.
હસમ કહેતાં જો કરો તુમ-વોહી કરો મન માનકે.
ખોદા સિવા એહી જગમે-કોઇ દોસ્ત નહી માન=ધર.

૧	૨	૩	૦
અ બ સુ મ	ર ન તુ ×	ક ર લે ×	પ્યા × રે ×
સા પ પ પ	પ ધ° પ મ°	મ°પ ગ ×	મ° પ × ×
અ બ સુ મ	ર ન તું ×	ક ર લે ×	× × × ×
મ° મ° ગ° ર	સા ર ગ° ×	ર ર સા ×	સા × × ×
રા × મ ભ	જ ન કી ×	એ હી × ઘ	ડી × હ ય
સા × × સા	સાસા સા ×	ની°ની°× ધ	ધ પ પ ×

અ બ સુ મ	ર ન તુ ×	ક ર લે ×	પ્યા રે × ×=અબ.
પ નીº ધ પ	પ મº મºગ	ગ મºપ ×	પ પ × ×=મºમ
કા × × ચી	કા × યા ×	કા × ચી ×	મા × યા ×
ગº × × ગº	ર સા સા ×	ર મº મº×	પ × ધº ×
બીજી વાર			સા ×
કા × ચો ×	તે × રો ×	ધ્યા × × ન	હ × પ ×
પ × મº ×	ગº ર સા ર	ગº × × ર	સા × × ×
નીº × ધ ×	પ × મº ×	પ × × ×	પ × × ×
પ × કા ×	જબ તુ ×	ઝા × ન હ	રે × તો ×
સા × સા ×	સા ર ગ ×º	ર × × સા	સા × સા ×
ત × બ પુ	રા × અ ર	મા × × ન	ધ ર તુ ×
નીº × × નીº	ધ × પમº	પ × × ×	પ નીº ધº પ
રો × મ ભ	જ ન મે ×	ધ્યા × × ન	× × × ×=અબ
મº પ પ મº	ગº રસાની	સા × × ×	સા × × ×

જે પળ અને ઘડી જાય છે, તેજ ભક્તિ માટે છે. તહારી માયા અને મન કાચુ, છે તે પાકત અનુભવ મેલવશે નહી, ત્યાં સુધી પ્રભુને બરોબર પિછાણશે નહિ, ત્હારી આશા ઉપર, ત્હારા શરીર ઉપર, ના મુસતાક રહે ! કોઈની અદેખાઈ ના કર ! જ્યા સુધી એ વિચાર, ત્હારા મનમાં ભમ્યા કરશે, ત્યાં સુધી ત્હારૂ ભાન ઉતમ થશે નહિ. ભાઈ, અને માઇ, સઘલી સ્નેહી સગાઈ, ફોકટ છે, કારણ કે મોત આગળ તેઓ એકલા રહેવાના છે કે જયારે, ત્હારૂં શરીર ડટાઈ જશે, દુન્યામાં જે કાંઇ તું'ને કરી લેવું હોય, તે પુર મન સાથ કરી લે, કારણ કે, આ જગતમાં ખુદા સિવાય ત્હારો કોઈ દોસ્ત નથી.

ગુણીઓના ગુણ ગાવો ! ભેરવી ત્રીતાલ..

ગાયે તું નિત ગુણ ગુણીયનકે–એજ ભાવ નિરંતર પાળે=ગાયે.
ઉત્તમ જાણો એ દેહે માનો–એક નમન સો દુસ્મની ટાળે=ગાયે.
જાય ચતુર ગુણી સુજ્જનકે દ્વાર–શાંત સમયસે વ્હો નિત હાળે=ગાયે.
નાય નિરંજનકો ખુશ રાખે–પાય વિપત ના વ્હો કોઇ કાળે=ગાયે.

૧	૨	૩	૦
× ગા × યે	તું × નિ ત	ગુ ણુ ગુ ણી	ય ન કે ×
સાધ°× ની°	સા × રે° સા	ગ° રે ગ° મ°	ગ° રે° સા ×
એ × જ ભા	× × વ તિ	રં × ત ર	પા × ળે ×
સા ધ° પ પ	× પ પ પ	ગ° × મ° મ°	ગ° રે° સા ×
ઉ × ત મ	જા × ણો ×	એ × દે હે	મા × નો ×
ધ°મ°ધ°ની°	સા × સા ×	ની°× સા સા	રે° સા ધ° પ
એ × ક ન	મ ન સો ×	દુ શ મ ની	ટા × ળે ×=ગાયે
પ × પ પ	પ પ ધ° પ	ગ° ગ°મ° મ°	ગ° રે° સા ×

ગુણીઓના ગુણ ગાવામાં આપણી મોજ સમજવી. અને એવીજ રીતે ચાલવાથી આપણે સુખી રહીશું. આપણા શરીરને, સુખ વાસ આપવો હોય, તો કોઇપણ સાથે દુશમની રાખવી નહી, કારણકે તેમ કરવાથી, શરીર હરદમે બળતું રહે છે, જે મનુષ્ય જ્ઞાનના સ્થાનમાં રહે છે, યા જ્ઞાને નીના સમાગમમાં-મનને તૃપ્ત કરે છે, તે હમેશ સુખ શાંતિમાં રહે છે. જે, પોતાના પાક પિતાને, ખુશી રાખવા જેવા કાર્ય કરે છે, તે કોઇ કાળે પણ વિપતી જોશે નહી.

અહુરાને નમન ! ભેરવી-દાદરો.

અહુરને નમન ધર-મનરે ધીરે=અહુરને.
આતષ પાણી-તેની શાની-ભાણુ રાખીને ગણુરે=અહુરને.
ગાવો નિત્ય તેને સઉમા-તેજ મન, તેજ તન ભણુરે=અહુરને.

૧	૦	૧	૦	૧	૦
અ હુ ર	ને × ન	મ × ન	ધ × ર	મ ન ×	રે × ×
ગ° × રે°	સા રે° ની°	સા × સા	સા મ° મ°	સા સા ×	રે° મ° મ°
ધી × ×	રે × ×	અ હુ ર	ને × ન	મ × ન	× × ×
પ ધ° પ	મ° × ×	ગ° × રે°	સા રે° ની	સા × સા	× × ×
આ × ×	ત × શ	પા × ×	ણી × ×	તે × ×	ની × ×
ધ° × મ°	ધ° × ની°	સા × ×	સા × ×	ની° × ×	સા × ×

શા × ×	ની × ×	ભા × ન	શ × ×	ખી × ×	ને × ×
રે° × સા	ધ° × પ	પ × પ	પ × ×	પ ધ° પ	મ°પ મ°
ગ × ણ	રે × ×				
ગ° × રે°	સા મ° ×=અહુર				

તે પાક અહુરામઝદ ને હંમેશ નમો, તેજ તમારા મનમા, તનમાં સઘલી રજકણમાં છે. આતશ, અને પાણી, ઇત્યાદી તેના ખરાંજ નુર છે. કોઇ જગ્યા એવી નથી કે જ્યાં અહુર નહી-કોઈ કામ એવું નથી, કે અહુરા વગર પાર પડે. માટે તેને નમો !

ધર્મ વિનાનું સઘલું ખોટું. ભેરવી-ત્રીતાલ.

ધરો ધર્મે ધ્યાન સારૂ-તે વિન કઇ ટળે ન=ધરો.
ભલે પક્ષી પાજરે શોભે-વૃક્ષ વિન તેને અકારૂ=ધરો
ધર્મ વિના ન માયા જાણે-ન જાણે ન્યાયના કામ.
ધર્મ વિન સ્થુળ છે કાન્ત-જાય હરનું નામ=ધરો
ભલે અન્ન હોય ખાવાને ભારે-ન પાણી વન પચવાનું=ધરો.
ધર્મ સમજથી યગ્ન દેવાય-માત પિતાનો હેત લેવાય.
ત્યાંથી દૈવનું સ્મરન ભાસે-પછી હર ચિત જાય=ધરો.
મોતી હીરે તખ્ત જદીત છે-રાજ્યપતિ વિન નહિં શોભનારૂ=ધરો.
ધર્મ સ્લોકે ભાન ખીલે-તનને શાન્તિ થાય.
મન ખીલી કરે ઉન્નતી-તેથી હરિગુણ ગાયે=ધરો.

૧	૨	૩	૦
ધ × રો ×	ધ × ર્મે ×	ધ્યા × × ન	સા × રૂ ×
પ × ધ°પ	ગ° × ગ°સા	સા રે° ગ° મ°	ગ° રે° સા ×
તે × × ×	વિ × ન ×	ક × ઈ ટ	ળે × ન ×=
સાપ × ×	પ × પ ×	પ × ધ° ની°	ધ°પ મ° ×
ભ × લે ×	પ × ક્ષી ×	પાં × જ રે	શો × ભે ×
સા × સારે°	ગ° × મ° ×	ગ° × મ° મ°	મ°ગ°રે°સા° ×
વૃ × × ક્ષ	વિ × ન ×	તે × ને અ	કા × રૂ ×=
પ × × પ	પ × પ ×	પ × ધ° ની°	ધ° પ મ° ×

ધ × મેં વિ	ના × ન ×	મા × યા ×	જા × ણે ન
ધ × ધ°ધ°	ધ°મ°ધ°ની°	સા × સા ×	સા × સા ×
જા × ણે ×	ન્યા × ય ના	કા × × ×	× × × મ
ની° × ની° ×	સા × સાસા	રે° × સા ×	ની°ધ° પ ×
ધ × × મેં	વી × ના ×	સ્થુ × × ળ	છે × ક્રાન્ત
પ × × પ	પ × પ ×	પ × ધ°ની°	ધ° પ મ° ×
જા × × ય	હ રે નુ ×	ના × × ×	× × × મ
પ × × ×	પ પ પ ધ°	મ° પ ધ° પ	× મ°ગ° ×=ધરો

વ્હાલા ઇરાનની યાદ.ભેરવી-ત્રીતાલ.

જાગોરે દીનદારો-ઓ હિતદારો-ધરો ધર્મે યાદી.
કોમે આબાદી-સત હિત ધારી=જાગો.
વંશ કયાં-કયાં વતન છે-કયાં કૈખશ્રુ-કયા તહેમતન-કયાં વસીલો વાડી=
કાએલ કેરસાસ્પ-જહાંગીર ને તુર-તમુર બરજોર, નૌશીરવો નુર.
કયા ઇરાનશાહી ગાદી=ઓ હીતદારો.
જાલ અક્કલમંદ-તેહેમુરસ દેવબંધ-દાનાવ જમશેદ ગુસતાસ્પ નુરમંદ.
કિયાની ઝુન્ડાની જાલી=ઓ હીતદારો.
રે દતાઇ છે મતા-ઇરાનની બેમુળ-કયાં ગયું તે નામ આજ,
કયા ગયુ તે મૂળ.-લેવો સંજીવન કરી-નામ ઇરાની લોહી.
પાક દીનના આ મહજબ-લેર અષોઇએ ઘોઇ-બળથી, વધો, ઉઠી જાગી=
લાવો રહેમભાવ-સાથે પ્રેમ દાવ-સંપ સલાહથી
તમ ભાવ. ધરી અહુરની યાદી=ઓ હીતદારો.

૦	૧	૨	૩
જા × × ગો	રે × દી ન	દા × રો ×	ઓ × હી ત
પ ધ° × પ	પ × ધ°ની°	ધ° પ મ° ×	પ × ધ° પ
દા રો × ધ	રો × ધ મેં	યા દી × કો	× મે આ ×
રે ગ° × ની°	સારે ગ° મ°	રે ગ° × ની°	સા રે ગ° મ

બા દી × સ	ત ત હી ત	ધા × × ×	રી × × ×
ર મ° × ર°	સાસાર <u>ની°</u>	સા.ર° × ×	સા × × ×
વં × × શ	ક યા × ×	ક યા વ ×	ત ન છે ×
સા× × ર°	ગ°× મ°×	ગ°મ° મ° ×	ગ°મ°ર° સા
કયાં× × કે	ખુ શ રૂ ×	કયાં × ત	હે મ ત ન
કયાં × × વ	સી × લો ×	વા × ડી ×=	ઓ × હી ત
ધ° × પ ×	પ × ધ°ની°	ધ° પ મ° ×	
રે દ તા ઈ	છે × મ તા	ઇ રા ન ની	એ × મુ ળ
ધ° પ પ પ	પ × પ પ	ગ° પ પ પ	ધ° પ ગ°રસા
કયાં × ગ યુ	ના મ આજ	ક યા ગ યુ	તે × મુ ળ
ગ° ર ગ°×	ગ° ર ગ°×	ર° × સાસા	ર° × સા ×
સે વો સંજી	વ ન ક રી	એ ઇ રા ની	લો × હી ×
સા સાગ°ગ°	મ° × મ°મ°	મ°મ°મ° પ	મ° × × ×
પા ક દી ન	આ મ જે બ	સે વ અ પો	ઇ એ ધો ઇ
ગ°ગ°ગ° ×	ગ° ર ગ° ×	ગ° × ર°સા	સા <u>ની°</u>સા ×
બ × ળે વ	ધો × ઉ ઠી	જા × ગી ×=	ઓ × હી ત
પ × પ પ	પ × ધ°ની°	ધ° પ મ°×	

આપણા ઇરાની વંશજો શુ કરી ગયા છે, તે એ દીનદારો તપાસો ! તપાસો અને યાદ કરો કે, તેઓએ પોતાનું બળ ધર્મ ઉપરનું બળ, ન્યાય ઉપરનું બળ, પોતાની હિન, અને કોમ તરફનું બળ કેવું તિવ્ર, કેવું હિમ્મતવાન રાખ્યું હતું. તેજ તેક, તેજ જોર, તેજ તોર અને તેજ ધમક આજે પણ આપણે ફરી કરી શકશું. તે, પરસપર દયા ધર્મના વર્તણુથી, પરસપર પાક પ્રિતથી, રૂડી પરવરશ કરવાની ચલણુથી, ગરીબને પડોસમા લઇ, લાયક મદદ કરવાથી, અજ્ઞાનતા પર, શ્રમ લઇ જ્ઞાન ફેલાવવાથી, તે સઘળુ કરી શકશું. એ પ્રિય જણો, મદ હોય તે મારો, ક્રોધ હોય, ત્યાં પ્રેમ લાવો, ગેરસમજુતી ઉપર સદાનો પડદો નાંખો. જ્યાં સુધી આ સઘળુ એક એકથી પ્રકાશ કરવામા આવશે નહિ, જ્યાં સુધી. કોમના સંપની સાંકળ ની એક એક કડી પ્રકાશિત થશે નહીં, ત્યાં સુધી શ્રમ, લેવાવો, અને ધર્મ પળાવો જોઇએ ! એ તે પ્રકાશીત ખુરશેદ ઉગે, કે જ્યારે સઘળું સુખમાં શાન્તીમા સંપમાં પમરતું પાર પડે ! આમીન.

God Save the King